

TEHOTENSKÁ STRATA

V mojej praxi som sa stretla s
viacerými vysvetleniami tehotenskej
straty. Tu je niekoľko z nich

Mám za to, že každé bábätko nás prichádza niečo naučiť a taktiež si myslím, že duša bábätko už “poletuje” okolo ženy v momente, kedy ona začuje jej tiché volanie. Táto duša nás navádza ako maják a ukazuje nám cestu, ktorou sa máme vydať, aby sme dorazili do cieľa - zhmotnili, vyrobili pre ňu telo.

Naše budúce bábätko však má len obmedzené množstvo
možností, ako s nami komunikovať. Jeho existencia či práve
neexistencia je jednou z nich.

V otázke prenatálnej straty mám dva pohľady. Prvý je pohľad *fyzilogický*, kedy vnímam stratu ako problém tela. Druhý je, samozrejme, pohľad *psychologický*, kde sa spája Ego, naše presvedčenia i osobnostný rast.

Možné príčiny predčasného odchodu bábätka z hľadiska hmoty

1) Chronické vírusové zataženie

Množstvo vírusov, ktorým dnes čelíme je neúprosné a faktom je, že medicína ešte nedokáže všetky mutácie detekovať a popísať. Anthony William považuje za jeden z najčastejších Epstein-Barrovej vírus, ktorý, okrem iného, spôsobuje zápal v maternici i veľmi nepatrný krč, stojaci za [množstvom súčasných potratov, v skorých štádiách tehotenstva](#).

Vírusy sú našou súčasťou aj keď si to neuvedomujeme. Trpíme záhadnými chorobami, ktoré sme sa naučili považovať za bežné, normálne. Chronická únava či zahmlené myslenie, opakujúce sa zápaly nie sú však normou, ale ochorením, ktoré súčasná medicína nevie adekvátne vyhodnotiť. Vinu zvalujeme na stres či prostredie, lenivosť. Pravdou však je, že naše telá sú pod paľbou vírusov, patogénov či ťažkých kovov, ktoré sa generáciami iba nabaľovali.

Anthony William zdôrazňuje prítomnosť novorodeneckej žltacky, ako reakciu detskej pečene na túto zdedenú záťaž. Nejedná sa teda o normu, ktorou prechádza percento bábätiok. Je to výkričník, ktorý upozorňuje, že naše bábätko treba podporiť v ďalšom zdravom vývoji

Záver: naučili sme sa žiť s vírusovým zatažením nášho organizmu. Prestali sme sledovať varovné signály, pretože neboli vypočítané odborníkmi. Je na čase venovať telu pozornosť a brať každý jeho prejav vážne. Všetko spolu súvisí a tvoja mononukleóza v detstve i otupená myseľ dnes, súvisí s ne/plodnosťou viac, ako si myslíš.

2) Nedostatočná výživa

Telo má istú úroveň energie, ktorou prirodzene disponuje. V čase tehotenstva je potrebné dvojnásobné množstvo tejto energie...a tam je ten problém.

Pokiaľ máme nedostatok životnej energie, telo nedovolí, aby otehotnelo. Dôvod je jednoduchý - počas tehotenstva by muselo venovať obrovské množstvo z rezerv "výrobe bábätko" čím by nezostalo dostatok pre jeho vlastnú existenciu. Takto by ohrozilo seba aj plod, čo logicky, nedovolí.

Tu sa dostávame k nepopulárnemu názoru na umelé oplodnenie:

Ak telo nemá energiu na výrobu bábätká, nedovolí to. Ak ho však k tomu donútime umelým oplodnením, ohrozujeme seba i dieťa.

Strata bábätká je nesmierne bolestivá záležitosť, ale telo to vníma z vyššej perspektívy. Radšej obetuje dieťa, než matku. Nech už to znie akokoľvek kruto, je to konanie z čistej lásky.

Záver: Najskôr sa musíme opýtať tú otázku: *Prečo nemám dost' energie/živín pre tehotenstvo?*

Odpoveď je v tomto rôznorodá a prelína sa s predošlým prípadom, kedy na pozadí prebieha boj s chronickým vírusovým ochorením, ktorý nevidíme (naučili sme sa nevidieť). V takomto prípade odchádza až príliš veľa energie na boj proti záškodníkovi a nezostáva, logicky, na tvorbu života. Ďalším vysvetlením môže byť životný stres a práca v mužskej energii, kedy iba "dávame dávame", ale zabudli sme prijímať.

P.S.: nie som proti umelému oplodneniu ani medicínskej pomoci počas tehotenstva.

Upozorňujem však na to, že ne/plodnosť či tehotenstvo nie je samostatná sféra, ktorú treba liečiť - je to súčasť celku. Kým nepochopíme stav nášho tela, nebudeme mu vedieť adekvátne pomôcť.

Fyziologických vysvetlení prenatálnej straty je samozrejme viacero. Tým priamo medicínskym prípadom sa tu nevenujem, nakoľko to nie je moje pole odbornosti. Spomeniem však aspoň niektoré, s ktorými mám ja osobnú skúsenosť:

3) Predpríprava

Stretla som sa s vysvetlením, že niekedy prvé bábätko akoby príde a pripraví, vyčistí priestor, pre druhé tehotenstvo. Nabalí na seba "škodliviny" a odíde, aby už ďalej tehotenstvu nič nebránilo...

4) Trombofilné stavy

Jednou z teórií, prečo moje prvé tehotenstvo skončilo tak skoro boli práve trombofilné mutácie, ktoré sa mi aj potvrdili pri hematologickom vyšetrení - zvýšená zrážanlivosť krvi.

V skorých štádiách tehotenstva sa musí s bábätkom vyvinúť aj placenta či pupočná šnúra. Toto sa deje okolo 8-10tt gravidity, pričom dovtedy je plod vyživovaný priamo svojim okolím. Až potom začne výživa prúdiť cez pupočník. V prípade, že žena trpí trombofilnými poruchami, je možné, že pupočník upcháva krvná zrazenina a plod ďalej nedostáva výživu, teda nemôže rásť.

Trombofilné stavy sa bežne nevyšetrujú, väčšinou sa čaká až na tretí potrat, kým sa pristúpi k diagnostike. Ak si myslíš, že práve toto môže byť príčinou tvojej straty, porozprávaj sa o možnostiach so svojim gynekológom. Nemusíš sa však vôbec obávať, ak sa ti trombofilné stavy potvrdia, počas tehotenstva si budeš pichať injekciu na riedenie krvi a tvoje bábätko bude krásne vyživené.

Moja skúsenosť je taká, že s dcérou som si pre trombofilné stavy píchala celý čas Clexane do brucha, pri synovi (3 roky neskôr) sa mi tieto mutácie nepotvrdili a nepíchala som si vôbec nič.

Psychologické a energetické aspekty tehotenskej straty

Vo svojej praxi som sa stretla s viacerými “dôvodmi”, prečo sa bábätká rozhodli nepokračovať vo svojej ceste na svet. Rada by som sa s vami podelila o niektoré z nich.

1) Urýchľovač akcie

Neraz som bola svedkom, že bábätko prišlo a odišlo preto, aby urýchlilo dianie v živote maminy/rodiny

Nekompatibilita partnerov (v danom momente)

Bola by som nerada, keby to vyznelo, že bábätko odišlo, pretože máš nevhodného partnera. No v týchto prípadoch, ktoré som zažila, išlo o vzťahy so slabými základmi. Vidina rodiny pár nadchla a dve čiarky na seba nenechali dlho čakať. No práve prítomnosť a následný odchod dieťaťa otvorilo partnerom oči. **To, na čo by možno prichádzali roky, pochopili v krátkom čase.** Nemali v sebe dôveru. Cesta, ktorou kráčali, nebola správna. Bábätko ich potrebovalo v inom stave či s niekým iným. Síce by rodičia časom prišli na isté uvedomenia, tehotenstvo akoby celú udalosť zrýchlilo a zahustilo. Tieto páry sa rozišli po strate, alebo pochopili, že témy,

ktoré im bábätko otvorilo, je potrebné definovať skôr, než privedú k sebe ďalšieho človeka. Čo ich vzťah vyzdvihlo na vyššiu úroveň.

Príklad A:

Klientka i jej partner už mali deti z predošlých vzťahov. Nadchla ich vidina spoločnej rodiny a rozhodli sa pre bábätko.

Ihneď otehotnela, čo ich oboch veľmi potešilo, no tento prípad má v sebe jemný zvrät. Na kontrole bolo všetko v poriadku a dozvedeli sa, že nečakajú iba jedno bábo, no rovno DVE.

A zrazu prišla neistota. Obaja už mali viacero detí a takúto “nálož” nečakali. Pokročilý vek klientky i jej predošlá anamnéza smerovali k rizikovému tehotenstvu s dvojčikami. Prognóza bola nejasná a vidina krásnej rodiny sa zmenila na strach o svoj vlastný život...

Po dôkladnom zvážení prišlo neľahké rozhodnutie - nepokračovať v tehotenstve. Čo posunulo vzťah na úplne inú úroveň. Niektoré páry spoločná trauma spojí, tento pár rozdelila. Objavila sa nedôvera, neistota a mnoho iného.

Keby bolo bábätko jedno, zrejme by v tehotenstve pokračovali a až v jeho priebehu či po narodení by prišli na to, že si nerozumejú. Že boli len opantaní vzrušením.

No duše sú múdre...prišli, aby ukázali, urýchlili dianie vecí. Toto nebola správna cesta. A síce skúsenosť s tehotenstvom bola traumatická, slúžila ako skratka. Tentokrát smerom PREČ.

Príklad B:

Aj v tomto prípade sa klienti poznali krátko. Veľmi krátko. Aj v tomto prípade mali už obaja svoje predošlé rodiny.

Tehotenstvo prišlo nečakane, no bolo prijaté radosťou. Obaja rodičia sa ocitli na obláčiku, ktorý však, nemal základy. Bábätko sa rozhodlo ďalej nevyvíjať a svojim odchodom otvorilo tému ne/dôvery vo vzťahu.

Za normálnych okolností, by sa pár pomaličky spoznával. To, k akému poznaniu by dospel zatiaľ nie je zrejmé, no jedno viem. Celá udalosť urýchlila otváranie tém, ktoré by možno cez ružové okuliare záľubencov otvárané neboli. A taktiež, urýchlila odpútanie sa od pôvodných rodín...

Úprimne verím, že duše s nami komunikujú a chcú nám ukázať, čo zatiaľ nevidíme. Mám za to, že aj tehotenská strata a povaha, akou sa stala, otvára témy, ktoré by sa za iných okolností neotvorili. No otvorené mali byť.

2) Keď je pre ženu dôležitejšie o bábätko prísť, ako ho mať

Toto bol môj prípad. Za všetko čo viem a čo robím, ďakujem svojmu dieťaťu - tomu, ktoré sa nikdy nenarodilo.

Taktiež som otehotnela veľmi rýchlo, na prvý pokus. Bola som nadšená a neverila, aké šťastie mám. No cca v 6tt prišlo krvácanie, hospitalizácia a snaha o záchranu bábätka. Práve táto skúsenosť bola pre mňa traumatická - emocionálna horská dráha kedy na jednej kontrole srdiečko bije, potom asi nebije, potom opäť bije...

V istom momente som rezignovala a povedala svojmu anjelovi: “Chcem zdravé šťastné dieťa.” O pár sekúnd na to mi lekár oznámil, že už srdiečko naozaj nebije. Poďakovala som svojmu anjelovi, že ma vyslyšal, aj keď to nesmierne bolelo. Po strate som zostala sterilná a tam moja cesta nabrala spád. Bolo to najlepšie, čo sa mi mohlo stať. Vyrástla zo mňa žena, ktorá rozumie svojmu zdraviu a svojmu telu viac, ako by ju kedykoľvek napadlo.

Keby som to bábätko priviedla na svet, nemala by som príležitosť vyliečiť si chronické ochorenia, o ktorých som vtedy netušila. Zrejme by som preniesla mnoho z nich na dieťaťko a ocitla sa v začarovanom kruhu. Nemala by som dôveru vo svoje telo, vo svoje konanie, v seba.

Ako tak píšem tieto príklady vnímam, že dôvera je ozaj významný menovateľ.

3) Duša si to rozmyslela

Tomuto dôvodu stále neviem “prísť na chuť”. Príde mi absolútne divné, že vševediaca duša, ktorá koná v láske a podľa vyššieho vedomia si niečo “rozmyšľá”... Často sa však tento dôvod spomína a ja som sa rozhodla zapísať ho sem po svojom.

Stretla som sa totiž s prípadom, ktorý mi zmysel dáva.

Na sieťach sledujem jednu pani, ktorá pôsobí ako médium. Jej videá a myšlienky sú pre mňa pochopiteľné a súznie s nimi. Opisovala svoj prípad:

Klientka ju požiadala aby sa napojila na dušu jej dieťaťa, o ktoré prišla. [Malaurie](#) spomínala, že nie vždy sa jej to podarí, no tu bola duša ešte blízko matky. Jednalo sa o špecifický prípad, kedy klientka čakala dvojčiky, avšak jedno odišlo. Prejdem k veci: duša strateného dieťaťa (A) povedala, že sa inkarnovala preto, aby pomohla druhej duši (bábätko B) zabývať sa v hmotnom tele. To sa bálo totiž svojej ďalšej inkarnácie aj napriek tomu, že veľmi túžilo prísť k svojim rodičom. Duše sa teda dohodli, že pôjdu spolu a v momente, kedy B bude cítiť istotu vo svojom novom tele, A odíde, nakoľko jeho čas teraz nie je.

Krásne nie?

To je ten moment, kedy aj odchod dieťaťa môže byť navždy vnímaný ako akt lásky. Bez ďalšieho smútku a ťažoby.

ČO STRATU NESPÔSOBILO

Veľa klientiek prichádza na stretnutia s pocitom, že si stratu privolali či zapríčinili samé. Dôvody sú rôzne, no najčastejšie sa opakuje pocit, NEBOLA SOM DOSŤ VĎAČNÁ či NETEŠILA SOM SA DOSTATOČNE...

(a tomu podobné)

Ja osobne mám za to, že tehotenstvo a príchod bábätko na svet sa formuje na vyššej úrovni, než je naše myslenie. Naše pochybnosti. Je v tom vyšší zámer a vyššie učenie než to, že som zrovna v utorok nepoďakovala...

Napriek tomu je jedna sféra tvojej mysle, ktorá so stratou súvisí a ktorá ju mohla privolať a to:

4) Tvoje presvedčenie o sebe

Spomeň si na situáciu straty (prípadne inú traumou, ktorou si prešla), čo si si povedala ako prvé, keď sa ti tá hrozná vec stala? Čo bola tá prvá myšlienka?

Príklad:

Keď skončilo moje prvé tehotenstvo stratou, prvá vec, ktorá mi prebleskla hlavou bolo - A čo si si myslela ty krava sprostá? Že môžeš mať také šťastie? Že by sa to zrovna tebe podarilo na prvýkrát? No určite, sa zobud'...

Traumatické situácie nám ukazujú vzorce, ktorými sa v živote riadime. A mojím bolo klasické Nie si dosť dobrá, Veci si musíš zaslúžiť, Musíš makať viac než tvoje okolie, aby si niečo dosiahla.

Súvis so stratou je taký, že dané presvedčenia môžu tvoriť komplex osobnosti, ktorý má svoju vlastnú životnú energiu. Priťahuje ňou situácie, ktorými sám seba potvrdzuje. Je to taký ten hlas, ktorý sa ti vysmeje: "Vidíš? Hovoril som ti, že to nedopadne dobre." Inak povedané, vyhľadáva v živote také udalosti, ktorými potvrdí danú hypotézu, dané presvedčenie. A dokolečka dokola ti bude ukazovať, že TAKTO TO JE, TAKTO TO FUNGUJE.

Tu si treba uvedomiť, že tento komplex a toto presvedčenie NIE JE REALITA. V živote si nemusíš nič zaslúžiť (veď koľko ľudí má a nepohlo prstom?). Nemusíš dokazovať, že si hodná bábätko či čohokol'vek, po čom túžiš. Nemusíš donekonečna tlieskať okoliu a potichučky čakať, kým príde tvoja chvíľa. V tomto živote pravidiel nemá. Každému funguje niečo iné, no ty (ja) si sa naučila, že v tvojom živote to platí takto. Bez práce nie sú koláče a samozrejme, nie si dosť dobrá či dosť hodná.

Ak cítiš, že toto bol/je aj tvoj prípad, pozri sa naň z výšky. Povedz si, že toto nie som ja, toto je len môj komplex, moje presvedčenie. A nasilu hľadaj všetky udalosti, ktoré ho vyvrátia. Napr.: prečo som dosť dobrá? Čo sa mi podarilo aj keď som nepohla ani prstom? Kto ma podporil aj keď o nič nešlo? Hľadaj a časom uvidíš, že tých situácií hojnosti je minimálne rovnako veľa, ako nedostatku. Len tvoja myseľ sa upriamila práve na negatívny protipól a utvrdzuje seba i okolie v tom, že to takto NAOZAJ JE.

Nie je... môžeš a zaslúžiš si všetko na svete. Už len tým, že si.

PÝTAJ SA, ČO SI SI ŽELALA

Existuje teória, ktorá hovorí o tom, že sa nám deje **iba to, čo sme si želali**. A ja tomu verím. Ako som spomínala vyššie, želala som si **Zdravé a šťastné bábo**. Musela som jedno stratiť a dokonca prísť o celú schopnosť plodiť, kým som sa k nemu dopracovala. A aj keď sa to zdá náročné, toto bola moja skratka. Cez bolesť a utrpenie som sa dostala k cieľu skôr, než keby som si len roky pomaličky kráčala. Toto bol dar pre mňa.

V prípade prenatálnej straty NEverím tomu, že si si želala odchod bábätko v nejakú slabú chvíľu a následne si oň prišla. Ako som vravela, je v tom vyššia moc, vyššia múdrosť než náš ľudský pud či strach. Stretla som sa však s tým, že si klientka želala: **A teraz sa začnem starať o seba**

Lenže:

Mala už dve krásne deti a v anamnéze nejakú tú stratu. Konečne však nastal priestor, v ktorom sa mohla začať venovať sama sebe. V ktorom si mohla vydýchnuť a začať žiť aj pre seba. Mala veľa plánov a chcela robiť konečne veci po svojom.

A vtom bum, tehotenstvo a nie hocijaké - plod sa nevyvíjal správne a musela ukončiť túto graviditu, nakoľko bol značne poškodený.

Prípád bol podstatne komplikovanejší, no v skratke - zrovna táto okolnosť bola pre klientku priestor, aby sa postavila sama za seba. Aby sa rozhodla, ako pokračovať v živote. Aby nabrala odvalu a verila svojej intuícii.

Niektoré deti nie sú stvorené na to, aby sa narodili

Toto bolo jedno z nich. Prinieslo mame istotu a sebahodnotu. Možno to teraz znie zmätočne, nakoľko poskytujem iba malé percento daného prípadu, no záverom bola žena, matka, ktorá sa nedala vykoľajiť a ktorá paradoxne zvládla stratu s veľkou pokorou a láskou. Ktorá sa rapídne pozviechala a rozbehla si biznis, po ktorom túžila. Pretože jej dieťa jej dodalo silu. Pretože keď zvládla toto, zvládne všetko...

Záver

Je množstvo dôvodov a vysvetlení, prečo sa prenatálna strata deje. A taktiež, je množstvo prípadov, pri ktorých sa vysvetlenie skrýva, všetko sa javí náhodné. Pre našu myseľ je veľmi náročné existovať vo svete, ktorému nerozumie. Prirodzene hľadáme vo veciach vzorce, ktoré poznáme, ktoré nám dávajú zmysel. Aj za cenu, že tieto vzorce nie sú správne. Človek si však radšej volí známe peklo, ako nepoznané nebo...

Všetko čo píšem a čo tvrdím sú moje osobné vedomosti a skúsenosti. Každý z nás je iný so svojou jedinečnou cestou. Veľmi túto cestu rešpektujem a viem, že množstvo z vás ani v tomto texte nenájde to, čo hľadá. Ale to ešte neznamená, že to neexistuje.

Verím, že sa všetko deje pre nás a za všetkým je vyšší zmysel, vyššie dobro. A verím, že skôr či neskôr to uvidíš aj ty. S ľahkosťou a láskou, ktorú si zaslúžiš.

Ako pokračovať ďalej?

Dovoľ mi ponúknuť ti viacero možností ďalšej spolupráce so mnou. Budem nesmierne rada, ak ťa niektorá zaujme a využiješ ju.

Individuálne sedenia

Online poradenstvo v téme, ktorá je pre teba aktuálna. Či už sa jedná o diagnostický rozhovor zameraný na stav telesného zdravia, plodnosti či psychologicko mentálna práca za cieľom, ktorý si sama zvolíš.

Program Aktivácie plodnosti

Program, ktorý som vytvorila a ktorý v sebe skrýva všetky vedomosti a skúsenosti, nadobudnuté na mojej vlastnej ceste zo sterility k dvom deťom. Zhrnutie všetkého, čo ti dokážem ponúknuť.

Masáže

Práca s telom je neodmysliteľnou súčasťou mojej profesie. Prehlbuje odstraňovanie blokáď, či regeneráciu tela. Okrem iného je to úžasný diagnostický nástroj pre lepšie pochopenie stavu organizmu i psychiky.

Ďakujem ti za pozornosť a želám ti všetko len to najlepšie.

S láskou,

Veron

